

Boekverslag Scholieren.com

J'avais douze ans, j'ai pris mon vélo et je suis partie à l'école / Ik was twaalf en ik fietste naar school door Sabine Dardenne

1

a

Auteur: Sabine Dardenne

Titel: Ik was twaalf en fietste naar school

Uitgever: Saffraan

Jaar van uitgave: Amsterdam 2004

b

Genre: Het is een waar gebeurd drama verhaal.

2

a/b

kon geen informatie over de schrijfster vinden.

3

Samenvatting:

Sabine Dardenne was twaalf en ze fietste naar school. Er kwam oud zwart bestel busje naast haar rijden, en de bestuurder vroeg haar de weg, opeens werd ze naar binnen getrokken.. Daar begon de ellende voor Sabine. Ze was ontvoerd door Marc Dutroux, maar dat had ze zelf niet door.

Win

een weekend Breda
met 3 vrienden en...

ontdek de leukste
studentenstad
van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door: Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Hij drogeerde Sabine en bracht haar naar zijn huis. Eerst werd ze aan een stapelbed vast gebonden met een ketting, tot dat het middel uitgewerkt was. Marc Dutroux vertelde haar dat hij haar "Redder" was... Er was een boze man, zijn chef die Marc de opdracht had gegeven Sabine te vermoorden. Sabine haar vader had namelijk bij de politie gezeten en was de chef een groot geldbedrag schuldig, en omdat haar vader dat niet kon betalen koos hij er voor om Sabine te vermoorden als wraak. Sabine geloofde heilig in zijn verhaal en deed wat Marc Dutroux haar zei, ze was altijd stil, probeerde niet te ontsnappen, en belde niet eens met de telefoon omdat die direct belde naar de chef.

Na dat Sabine dit verhaal te horen had gekregen, werd ze naar een kelder gebracht. Het was een erg kleine ruimte, met een spelcomputer, een wekkerradio en haar schooltas. Ze leefde op water of bedorven melk, droge koekjes en beschimmelt brood. Terwijl Marc Dutroux zelf voor haar heerlijk van zijn biefstuk zat te eten.

Tachtig dagen lang zit Sabine in de kelder. Een keer per week mocht ze zich wassen, dat deed Marc Dutroux dan met een borstel waar haar huid van kapot ging. Bijna elke dag moest ze met hem mee naar de slaapkamer van Marc Dutroux, wat ze zelf de lijdenskamer noemde. Elke dag weer werd ze door hem seksueel misbruikt. Tot dat het niet meer kon, ze moest luiers dragen omdat ze soms dagenlang bloedde van de vreselijke dingen die er met haar werden gedaan.

Sabine voelde zich altijd erg eenzaam, ze geloofde het verhaal dat haar ouders niet meer om haar gaven en liever Sabine kwijt waren dan het geldbedrag. Op een geven moment gaat ze zeuren, dat ze een vriendinnetje wil. Eerst krijgt ze haar zin niet..., maar ze bleef doordrammen. Tot op het moment dat Marc Dutroux op haar zesenzestigste dag haar naar boven roept om haar vriendinnetje te ontmoeten. Laetitia, ze ligt net zo op het stapelbed zoals Sabine er had gelegen..., met een halsband vast gelegd en over haar naakte lichaam een dun laken geslagen. Opeens schoot het Sabine door haar hoofd dat zij hier om had gevraagd, dat zij een vriendinnetje wou.

Maar door Laetitia wordt ze ook bevrijd...

Ze hoorde voetstappen de trap afkomen, angstig dat ze weer naar de lijdenskamer moest. Toen de grootte stenen wand open werd geschoven stond haar "redder" daar, samen met meerdere politieagenten. Ze begreep het nog niet, want Marc Dutroux had de politieagenten zelf naar beneden gebracht. Toen ze eindelijk weg mocht gaf ze Marc Dutroux zelfs een kus omdat ze hem zo dankbaar was, ze geloofde nog steeds in zijn verhaal.

Eenmaal op het politiebureau wordt Sabine alles verteld, dat ze ontvoerd was en

dat er tachtig dagen lang naar haar gezocht was. Ze werd razend en wou het liefst Marc Dutroux recht in zijn gezicht uitschelden.

Toen ze eindelijk weer thuis was, wilde ze niks liever dan alles vergeten. Maar dat ging niet zo gemakkelijk, door haar familie die maar bleef zeuren over dat ze naar een psychiater moest en haar nergens meer alleen heen liet gaan. Opeens was alle aandacht op haar gericht, terwijl dat vroeger nooit zo was.

Eenmaal in de rechtszaal wou Sabine Marc Dutroux nog een keer recht in zijn ogen aankijken, maar hij durfde niet eens zijn ogen op te slaan. Ook heeft ze tegen zijn vrouw gezegd: Ik zal u nooit vergeven! Zij was ook gestraft als medeplichtige omdat ze wist wat haar man deed. Marc Dutroux heeft levenslang gekregen...

4

a

Ik vond het een het verhaal heel erg mooi en ontroerend. Omdat het een waar gebeurd verhaal is. Wat Dutroux allemaal bedacht heb om bij zo'n klein meisje "vertrouwen" te winnen is echt ziek. Ik vind ook de rede waarom Sabine het boek geschreven heeft heel goed. Namelijk: Ze wil met haar boek duidelijk maken dat ze psychopaten niet wegens "goed gedrag" vrijlaten. Omdat ze nog altijd terug kunnen vallen in hun oude gedrag.

b

Met Sabine, omdat ze het heel persoonlijk geschreven heeft. Je kan je heel erg inleven in haar situatie.

5

a Heel duidelijk, ze vertelt in details hoe bijv. het hok er uitziet.

b Er zijn geen gegevens over klimaat of seizoen.

c Karakter en situatie

6

a Het verhaal begint op het moment dat Sabine ontvoert word en eindigt met het proces tegen Dutroux.

9

a

Sabine: onschuldig, klein tenger meisje. Maar ze weet wel wat ze wil en neemt geen genoegen met Nee. Ze is mentaal heel erg sterk.

Marc Dutroux: Een slecht verzorgde man, die niet goed in z'n hoofd is. En hij probeert altijd de schuld op andere mensen te schuiven.

Laetitia: onschuldig meisje, mentaal en fysiek minder sterk dan Sabine.

b

Sabine: ze wenst dat ze vrij komt. Haar gedachten blijven door haar hoofd spoken dat het haar schuld is omdat ze niet aardig genoeg thuis was, ze slechte cijfers had en niet vaak genoeg mee hielp in het huishouden.

Marc Dutroux: zijn innerlijk word niet echt beschreven alleen. Er wordt alleen verteld dat hij gewoon echt ziek in zijn hoofd is.

11

a

Ontvoering door de meest gehate psychopaat van België. En dat hun de enige overlevende waren.

b

Dit boek is een gevolg van de problemen. Zij wil duidelijk maken dat het verboden moet worden om psychopaten vrij te laten wegen "goed gedrag".